

കാടാച്ചിറ ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ

InfoMag

Digital Magazine

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് യൂണിറ്റ്

ആമുഖം

വിവരസാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ ആകാശത്തിൽ അറിവിന്റെ പട്ടം
പറത്താൻ തയ്യാറാകുന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് ഐ ടി സാധ്യതകളെ
പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്താനുള്ള വിദ്യാഭ്യാസ വകുപ്പിന്റെ
പദ്ധതിയുടെ ഭാഗമായി ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അവരുടെ പരിശ്രമഫലമായി
തയ്യാറാക്കിയ ഈ മാഗസിൻ അറിവിന്റെയും കഴിവിന്റെയും
പ്രവർത്തനങ്ങളുടെയും മികവു തന്നെയാണ്

സ്റ്റാഫ് എഡിറ്റർ

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

സ്റ്റുഡന്റ് എഡിറ്റർ : ദേവപ്രിയ
എഡിറ്റർ : ലസിത കെ

അംഗങ്ങൾ

സയന ടി കെ
അനാമിക പി നമ്പ്യാർ
സരിൻ സുധീർ
അലോക് കൃഷ്ണ
അഭിഷേക് ആർ നമ്പ്യാർ
വീണ (അധ്യാപിക)
സന്ദീപ്ത പുരുഷോത്തമൻ (അധ്യാപിക)

ക്രമ നമ്പർ	ഉള്ളടക്കം	പേജ് നമ്പർ
1	പ്രാർത്ഥന	4
2	അമ്മ	5
3	അറിയുന്നു	6
4	സ്വപ്നം	7
5	അതിഥി	8
6	അവൾ	9
7	ഏകാകിനി	10
8	എൻ അക്ഷരതാഴ്	11
9	ബീച്ച്	12
10	എന്റെ സുഹൃത്ത്	13
11	ഹേ മനുഷ്യാ ..	14
12	Journey.....	15
13	The Farmer	16
14	കാത്തു നില്ക്കൂ ...	17
15	കാലം മാർച്ച് കാഴ്ചകൾ	18
16	Tarun and Varun	19
17	മഴ	20
18	ഞാനൊരു കൊലയാളി ആവുകയാണോ ?	21
19	ഓർമ്മകൾ	22
20	ഓർമ്മകൾ ചിലമ്പിട്ട നാളിൽ	23
21	തിരിച്ചറിവ്	24
22	ഒരു യാത്രികൻ	26
23	തിരികെ പോരുമോ ?	27
24	യുദ്ധം .. ലോക ദുരന്തം	28

പ്രാർത്ഥന

അറിവിന്റെ ദീപങ്ങൾ തെളിയുന്ന നേരം
ഇരുളാം ദുഃഖങ്ങൾ അണയുന്നു വേഗം
മനമൊക്കെ നിറയുന്നു പുതുനന്മ ചിന്ത
തിളങ്ങട്ടെ ജ്വാല സർവ്വ പ്രഭയാൽ
തിന്മതൻ കാറൊക്കെ ഒഴിയട്ടെ വേഗം
നന്മതൻ വെൺമേഘ ദിവ്യപ്രഭയാൽ
ദൈവമേ നിൻ പാതവെൺ താരിതളിൽ
കുനിയുന്ന നേരം വെടിയുന്നു ദുഷ്ചിന്തയെല്ലാം
നന്മ വരുത്തുക ഉയരത്തിലെത്താൻ
തിന്മ തിരുത്തുക ഞ്ഞാനപൊരുളാൽ
അറിവിന്റെ ആകാശമെത്തിപ്പിടിക്കാൻ
അണയാതെ കാക്കുക അകതാരിൻ ശൂദ്രി
പൊലിയാതെ കാക്കുക നന്മതൻ ദീപം

അമ്മ

പൂനിലാവൊളിയാണെന്നെൻ അമ്മ
താരകം ചിന്നം പൂഞ്ചിരിയും
സ്നേഹത്തോടെ മാമുട്ടും
താരാട്ടിന്റെ ഊണവും

വാത്സല്യത്തിൻ കരുതലും
ഇല്ലെനി പകരം എന്റെ
അമ്മയ്ക്കു കണ്ടിട്ടില്ല ഇതുവരെ
എൻ അമ്മയെ പോലൊരു ദൈവത്തെ

ഈരേഴ് ലോകത്തിലും എൻ
അമ്മ എന്റെ ദൈവം
ഞാനില്ലാതെ എൻ അമ്മയ്ക്ക്
വേറൊരു ലോകം ഇല്ലല്ലോ

അതോർക്കുകയില്ലല്ലേ അമ്മയ്ക്കില്ലിനി
പരിഭവം സ്നേഹം മാത്രമേ ഉള്ളതേ

ശ്രീദീപ്.കെ ആർ
9E

അറിയുന്നു

ജീവിതമാണ് ലഹരിയെ-
 ന്നറിയുമ്പോളവൻ
 നറുങ്ങുവെട്ടും പോലും
 കണ്ണുചിമ്മാഞ്ഞാരു
 ഇരുട്ടിന്റെ കരങ്ങളിൽ
 പെട്ടുഴലുന്നു.
 തടവറതൻ മുകതയിൽ
 തളയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ
 താനെന്നറിഞ്ഞവൻ
 വിതുമ്പിക്കരയുന്നു.
 ഡ്രഗ്സിന്റെ കൈപ്പിടി-
 യിലമരിമ്പോൾ
 അവനറിഞ്ഞീല
 എരിയുന്ന തീച്ചൂളയി-
 ലേക്കാണു താൻ
 നടന്നു നീങ്ങുന്നതെന്ന്.
 അറിയുന്നവനിന്ന്
 ജീവിതമാകുന്നു ലഹരി

അഹല്യ.സി

10thE

സ്വപ്നം

നമ്മുടെ കേരളത്തിൽ വലിയ ഒരു പ്രളയം ഉണ്ടായി. അതിൽ നമ്മുടെയെല്ലാം വീടുകളും നമ്മുടെ വിലപ്പെട്ട സാധനങ്ങളെല്ലാം ചില മനുഷ്യരുമെല്ലാം നശിച്ചു. ആദ്യം കനത്തമഴയുണ്ടായി. അതിലൂടെ വെള്ളപ്പൊക്കവും. വെള്ളം കൊണ്ട് നിറഞ്ഞുയർന്നു വീടുകളും മറ്റും. എല്ലാവരും മരണത്തിന് കീഴടങ്ങുകയായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം ഒരു സ്വപ്നം പോലെ തന്നെയായിരുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഉണ്ടാകുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ച് പോലുമില്ല മറ്റു ജില്ലകളിലുള്ള മനുഷ്യരെല്ലാം നമ്മളെ രക്ഷിച്ചു. രക്ഷാപ്രവർത്തകർ വന്നു, അഭയാർത്ഥി കേന്ദ്രത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി അവിടെ വേണ്ടുന്നത്ര സുഖങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിരുന്നു അഭയാർത്ഥി കേന്ദ്രം ഒരുക്കിത്തന്ന അശ്ശൂരോട് നന്ദി ഇങ്ങനെയൊക്കെ ഉണ്ടാവുമെന്നും മനുഷ്യർ നമ്മളെ രക്ഷിക്കുമെന്നും ഒന്നും വിചാരിച്ചില്ല പെട്ടെന്ന് എങ്ങനെയോ സംഭവിക്കുന്നുതുപോലെയായിരുന്നു ആദ്യത്തെ സാധാരണ മഴ പിന്നീട് കനത്ത മഴയായ് മാറി ആ കനത്ത മഴ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിന് കാരണമായി മനുഷ്യരുടെ പ്രകൃതിയോടുള്ള

ക്രൂരമായ പ്രവൃത്തികളാണ് ഇതിനൊക്കെ കാരണമായത്. വെള്ളം ഒഴുകിപ്പോകാനുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ തടഞ്ഞ് വെള്ളത്തിന് ഒഴുകാൻ പ്രയാസമായി അതുകൊണ്ട് വെള്ളം തങ്ങിനിന്നു. അങ്ങനെ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായി. നമ്മുടെ വേണ്ടപ്പെട്ട മനുഷ്യരും

മരിച്ചുപോയി. ഇത്രയൊക്കെ സംഭവിച്ചിട്ടും ജീവൻ തിരിച്ചുകിട്ടിയല്ലോ, അതുതന്നെ ഒരു ഭാഗ്യമാണ്. നമ്മൾ മനുഷ്യർ തന്നെ പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിച്ചു. അതിന് കിട്ടിയ തിരിച്ചടിയായാണ് പ്രളയം ഇനിയും കുറെ ദൂരന്തങ്ങൾ നമ്മൾ അനുഭവിക്കാനുണ്ടാവും. പ്രളയം കൊണ്ട് വീടുകൾ മാത്രമല്ല നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന പല ആശുപത്രികളും രോഗങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. വീടുകളിൽ പാവകളും പോലെയുള്ള ജീവികളെല്ലാം കയറിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. വീടു വൃത്തിയാക്കുകയും വേണം. വീടിനുള്ളിൽ ചളികളെകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആ ഒരൊറ്റ പ്രളയം കൊണ്ട് നമ്മൾ കുറെ ദൂരന്തങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്തു.

അനന്തശ്രീ

10 B

അതിഥി

മാനത്തെ മഴക്കാറിൻ
മാനസവുമായെത്തി
മണ്ണിൽ മരുപച്ച
മുളപ്പിച്ചൊരു മഴ
പൂഴയും പറമ്പത്തും
തോടുംതടാകവും
ഒന്നിച്ചായാഘാദിക്കും
ആഘോഷത്തിൻ മഴ
മഴയത്തതാ വിതുമ്പുന്നു
പ്രകൃതികൻ പൂഞ്ചിരിക്കായ്
അമിതമായ് വിതുമ്പുന്നു
മനുഷ്യർ തൻ കൂരതയിൽ
മാനത്തെ മഴക്കാറിൻ
മരണ സന്ദേശവുമായ് വന്നു
കാലമാടനായ് മഴ
അതിഥിയായ് വന്നു
പ്രളയമെന്നൊരു
നാമധാമിയായ്

ഫാത്തിമ എസ് എം 10 E

അവൾ

തന്റെ ജീവിത ചക്രം
തിരിക്കാൻ വിധിക്കപ്പെട്ടവൾ
നീറുന്ന ദുഃഖസാഗരങ്ങൾ
അടക്കാൻ പാടുപെടുന്നവൾ

ആനന്ദത്തിൻ ആഴങ്ങൾ
കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നവൾ
ആർക്കും ദാരമാകാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തവൾ
എത്ര സത്യത്തിൻ പാതയിൽ ചരിച്ചാലും
ചിലർ തൻ കാപട്യമാം മുഖമൂടിയിൽ വേദനിക്കുന്നവൾ

ഇനി വരട്ടെ ഉയർത്തെഴുന്നേൽപ്പിൻ കാലം
വലിച്ചെറിയട്ടെ കാപട്യത്തിൻ മുഖം മൂടികൾ
ഉണരട്ടെ ധർമ്മസത്യത്തിൻ പാതകൾ
ഉയരട്ടെ അവൾ തൻ സഞ്ചാരപഥങ്ങൾ

വീണ.ഇ.കെ
എച്ച്. എസ്. എ മലയാളം

ഏകാകിനി

കൂരിരുട്ടാകുമെന്നേകാഞ്ഞതയിലെ
തടവറയാണെന്നെൻ തോഴി
കണ്ണിരൊടുങ്ങാതെൻ മിഴികോണിലെ
ദുഃഖമെൻ കൂടപ്പിറപ്പ്
ലക്ഷ്യമില്ലാത്തൊരൻ ജീവിതയാത്രയിൽ
വറ്റിണ്ട നദിയെപ്പോലെ ഞാൻ
കളിവാക്കുലോപിച്ച അന്തരംഗങ്ങളിൽ
നീ രാഗതാളമായി വന്നൊരുനാൾ
വിധിയുടെ തണുത്ത കരങ്ങളാലെന്റെ
മനമാകെ മരവിച്ചിരുന്നു
ഇന്നുമെൻ ഉത്തരം കിട്ടാ-
തലയുന്ന ചോദ്യങ്ങളേറയും ശൂന്യം
എണ്ണമറ്റാത്തൊരളവുകോലില്ലാത്ത
സ്നേഹമാണെൻ ഹൃദയം
എൻ ദുഃഖങ്ങൾക്കുറുതി വരുത്താനായി
അനുരാഗമായ് വന്നെത്തിയതൊരു നാൾ
എൻ മോഹം വൃഥാമൂകശൂന്യം
എൻ അന്തരാത്മാവിൻ നിന്നയരുമി
ശോകാർദ്രമാമശ്രുബിന്ദുക്കൾ.

-സരിൻ സുധീർ

9thA

എൻ അക്ഷരത്താഴ്

അറിവിന്റെ ഗോപുര ദീപം തെളിയിച്ച
ചൈതന്യ മണ്ഡപം എന്റെ വിദ്യാലയം
ആദ്യാക്ഷരത്തിന്റെ നാമ്പുകുറിച്ചുകൊണ്ടെന്നെ -
വളർത്തിയ ദേവാലയം

പൊൻ കതിർവിത്തുകൾ പാകിമുളപ്പിച്ച
നെൽവയൽ തോട്ടമാണെന്റെ വിദ്യാലയം
ചുറ്റിലും വർണ്ണത്താൽ സുന്ദരമാക്കിയ
വിദ്യാതൻ സ്വർഗമാണെന്റെ വിദ്യാലയം

പൂക്കളിലെത്തുന്ന വണ്ടുകളെപ്പോലെ
ഞാനും പറന്നെത്തി വിദ്യാലയത്തിൽ
ഗുരുനാഥർ ചൊരിയുന്ന വിദ്യാം ദീപത്തെ
എന്നും മനസ്സിൽ കുടിയിരുത്തി

ആ നിമിഷമെൻ സുവർണ്ണ നിമിഷമായ്
കാത്തിടുമ്പോൾ പൂ ചെപ്പുകളിൽ
അക്ഷരത്തിന്റെ പൂമൊട്ടുവിടർത്തയ
വിദ്യാലയം എൻ ദേവാലയം

ദേവപ്രിയ.കെ

9E

ബീച്ച്

മുഴപ്പിലങ്ങാട് ബീച്ചിൽ ഒരു സായാഹ്നം

അതെന്റെ സ്വപ്നമായിരുന്നു. കടൽ കാണാൻ ഒരുപാടിഷ്ടമാണെനിക്ക്
ബസ്സിലിരിന്നും കാറിയിരുന്നമെല്ലാം മണൽപ്പിരപ്പിലിരുന്നു
നടന്നുകൊണ്ടുമാണ് കടൽ കാണേണ്ടത് എന്നെനിക്ക് തോന്നി
ഞങ്ങൾ ബീച്ചിലെത്തുമ്പോൾ ആളൊഴിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരുന്നു മണൽ
പ്പിരപ്പിലിൽ ശേഷിച്ചനിരവധി കാൽപ്പാടുകൾ വൃക്കതവും അവൃക്കതവും ആ
കാൽപ്പാടുകൾ ജീവിതത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നടന്നു നടന്ന്
മാഞ്ഞുപോയത് പോലെ....

കടലിനെ തൊട്ടും തൊടാതെയും ഞാൻ നടന്നു പടിഞ്ഞാറോട്ട്
നടക്കുമ്പോൾ

അസ്സമയ സൂര്യൻ എന്നിൽ നിന്നും അകന്നുഅകന്നു
പോകുന്നതുപോലെ തോന്നി

അതോ, അടുത്തടുത്ത് വരികയാണ് ഞാൻ മണൽപ്പിരപ്പിലിരുന്നു
സൂര്യൻ പൂർണ്ണമായും അസ്തമിക്കുകയാണ് ഞാൻ മറിയും ചിന്തിച്ചു സൂര്യൻ
അസ്തമിക്കുകയാണോ? അതോ എന്റെ മുമ്പിൽ തല താഴ്ത്തുകയാണോ?
സൂര്യൻ യാചനദാവത്തിൽ ഇരുട്ടായി പ്രകൃതിയെ നശിപ്പിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ക്രൂരർ ആയ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ?

അരുത് അരുത് എന്ന യാചനദാവത്തിൽ സൂര്യൻ തല താഴ്ത്തി പിൻ
വാങ്ങി എന്നിങ്ങനെയും ഇരട്ടുപരന്നു

BHAVANA
X - A

എന്റെ സുഹൃത്ത്

അവൻ ഇല്ലാതെ ഞാൻ ഇല്ല
അവൻ എന്റെ സുഹൃത്ത്
ഒരുമരത്തണലിൽ ഒന്നിച്ചിരിക്കും
കഥകൾ പറയും പാട്ടുകൾ പാടും
അവൻ എന്റെ സുഹൃത്ത്

നിന്റെ പുസ്തകത്താഴിൽ ഞാൻ
മറഞ്ഞിരിപ്പൂണ്ട് മിഴിനിർന്ന നനയാതെ
മറ്റാരുമില്ലിനി എന്റെ സ്നേഹത്തിന്
പകരം നൽകുവാൻ എൻ നന്മ

നിന്നെ കാണാതെ വയ്യെനി
ഒരു ദിനം പോലും മിത്രമേ
കണ്ടാൽ മതിയല്ല മിത്രമേ
കാണാൻ കൊതിക്കുന്നു എന്നും
നിൻ സ്നേഹം എൻ ഉള്ളിൽ മാത്രമേ

ശ്രീദീപ്.കെ ആർ
9E

ഹേ!മനുഷ്യാ

ഹേ മനുഷ്യാ, എന്തെ നിങ്ങളിങ്ങനെ?
എന്തുകൊണ്ടെന്തുകൊണ്ടവരും കൂരരായ്
കടുകട്ടി മനസ്സിൻ ഉടമയായോ
കൂരരായ്യെന്നേനിങ്ങളിങ്ങനെ
കരയും ഹൃദയത്തെ കാറ്റായ് തലോടുവാൻ
കടലെടുക്കും വണ്ണിയെ കരയോടടുപ്പിക്കാൻ
എന്തെ മുതിരാതതെന്തെ...?
ഹേ! മനുഷ്യാ എന്തെ നിങ്ങളിങ്ങനെ
നടനമാണോ ഈ കാഴ്ചയില്ലായ്മയും
ഉണ്ടെങ്കിലും ഇതു കാണാതെ പോവുകയാണോ
കണ്ണാണ് കാഴ്ചകളാണ് കാണേണ്ടതാണ്
കൈപിടിച്ചുയർത്തേണ്ടതാണു ജീവിതം...
കണ്ണുപൊത്തികളിക്കാൻ കളിയല്ല
സത്യമായ പച്ചയായ ജീവിതമിതല്ലയോ...
കൈപിടിച്ചുയർത്തുവിൻ
കാൽതെറ്റി വീണൊരു തേങ്ങുന്ന ജീവനെ

ദേവപ്രിയ.കെ
9 E

Journey of life

I love those moment
full of laughter
which made me cry sometimes
when you were with me
during happiness and grief
sunrise and sunset
warmth and cold
you pull me up when I was upset
you held my hands
when I was alone,
you stood by me
when everybody left
you were the best
I could ever get
you could make my heart -
skip a beat
you were the joy
I'll ever get
we were happy together
caressing each other
you had never let me down
until you left me
you left me heart broken,
sad and hopeless
like olden times
but I never cried
as I remembered your advice
"Accept it as part of life's journey."

SHASEEB U
9th C

THE SMALL FARMER

There was a child who lived in a small village. His name was Appu. He liked to farm. But his parents always told him to study. He was good in study and he was first in the class. But he liked to farm more than study. But his parents does not allow him to farm.

One day he started farming without seeing his parents. Everyday he worked hard and hard. But one day his father saw him farming. He became angry and shouted at him. He beat Appu and Appu started crying. Father beat him once more and he became silent.

After that day Appu couldn't focus on his study. His exam results were too bad. Everyday his father scolded him. His mother saw him that at the study time he draw pictures of farming and the crops. Mother under stood his feeling and told father everything. Hearing this father became very sad. He started crying. He ran to Appu and hugged him. Then father told:"I am sorry son, I didn't understand your feelings. Now you could go and farm." Appu became very happy.

After when he started farming he started focusing on study. The next exam result became excellent.

Goutham Santhosh

X E

കാത്തുനിൽപ്പ്

ഭാനുമതീ നിൻ്റെ ആ ചുണ്ടിലെ
കുഞ്ഞു മന്ദസ്മിതത്തിൽ ഞാനലിയുന്നിതാ
രാവിൻ നിലാവിൻ്റെ പൊൻപ്രഭയിലായിന്ന്
നിനക്കായ് കാത്തുനിൽപ്പു ഞാൻ പ്രിയേ

വാനിലെ താരങ്ങൾ നിന്നെ നോക്കി
അസൂയയാൽ നിൽക്കുവതു ഞാൻ കണ്ടു
ഇനി വീഥിയിൽ നിൻ്റെ കാലോച്ചയ്ക്കായ്
മദനനാം ഞാൻ കാത്തുനിന്നു

അഹല്യ.സി
IOE

കാലം മായിച്ച കാഴ്ചകൾ

കുഞ്ഞു മനസ്സു പിടയുന്നു
കാഴ്ചയിലലിയാത കണ്ണു പിടയുന്നു
കാഴ്ചകൾ കാണാൻ കൊതിക്കുന്ന കണ്ണിന്റെ
കാഴ്ചകളൊക്കെയും കെട്ടി മാറ്റിടുന്നു

പൂക്കളും പൂല്ലിനേം കാഴ്ചകളാക്കിന്ന
കുഞ്ഞുകൾ കാഴ്ചകൾ കെട്ടി മാറ്റിടുന്നു
മണ്ണിൽ തളിർക്കുന്ന പുതുജന്മമേ നിന്ന
പിഴുതെടുത്തും പോയ ജന്മമിന്നാരുടെ

വൻകെട്ടിടത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയ്ക്കുള്ളിലെ
കുഞ്ഞു ഭിത്തിക്കുള്ളിൽ തളിർക്കുന്ന ജീവനേ
നിൻ കാഴ്ചകളൊക്കെയും കെട്ടിമാറ്റിടുന്നു
ഹീനമാം കൈകളിന്നാരുടേതാണിത്

ശ്രവണിനൽക്കുന്നൊരാ കുഞ്ഞുചെടിയുടെ
താളുകൾ നന്നായ് വിടർന്നു വരുന്നിതാ
ആ കുഞ്ഞു തൈയ്യെ പരിച്ചുമാറ്റിടുന്നു
ബാലപാഠങ്ങൾ ഉരുവിടാനായിതാ

ആ കുഞ്ഞു പിടയുന്നു മൂകുന്നു
അമ്മയാം പാഠത്തെ കണ്ടു രസിക്കുവാൻ
കാഴ്ചയിലലിയാത കണ്ണുപിടയുന്നു
കാഴ്ചകളില്ലാതെ അന്തരായ് ജീവിതം
കാലം കവർന്നൊരാ ബാല്യവും പിന്നിട്ടു
ആ തണൽ തൈയ്യൊരു തണലായ വളർന്നിതാ

കാഴ്ചകളൊക്കെയും കണ്ണു പിടയുന്നു
കാഴ്ചയില്ലാതായ് ജീവിതം മാറുന്നു
അന്ധരായ തീരുന്നു പുതുജീവനും പിന്നെ
അന്ധരായ് തീരുമി മാനവ ലോകവും.

ദേവപ്രിയ.കെ
9 E

TARUN AND VARUN

Once upon a time there lived two brothers. Their name were Tarun and Varun. Varun was a good boy. He always helped his parents. But Tarun was a naughty boy who always tried to make Varun unhappy.

One day their father brought them bicycles. The bicycles were same. Then Tarun started trying to broke Varun's bicycle. One morning when both were playing Tarun silently went inside. Varun saw Tarun going inside. He knew that Tarun was trying to broke his cycle. He exchanged their bicycles. Then he hide behind a bush and watched what was going to happen.

After sometime he saw Tarun coming outside. There was a pin and a scissor in his hand.

He went near to cycle. He hit the tyres with the pin and cut the brake wires with the scissor.

Then he went near to Tarun and said:"I am very very sorry Varun, when I was coming outside I saw that your cycle was broken.

"No problem. Because, that is not my cycle, it is yours." Varun said.

Tarun started crying. "Don't cry Tarun, I will tell father to repair it." said Varun. After it Tarun became a good boy.

Goutham Santhosh
X E

മഴ

മഴയുണരുന്നു മാനത്ത്
മഴ പെയ്യുന്നു താഴത്ത്
പ്രകൃതി നന്നത്തു രസിക്കുന്നു
കുട്ടികൾ വണിയുരുട്ടുന്നു,
ചളിയിലോടി രസിക്കുന്നു
നൂൽമഴ പെരുമഴസുന്ദരമാമൊതു-
പ്രകൃതി തൻ അലങ്കാരം
ഈ കുളിർമഴ.
ഇലയുടെ മുകളിൽ
മുത്തുപോൽ മിന്നുമി
സുന്ദര മഴയുടെ
കണികകളെല്ലാം
ആനന്ദംപുതുസന്തോഷം
എല്ലാം തരുമി
കുളിർ മഴകൾ
പ്രകൃതി തൻ അനുഗ്രഹമാമി
മഴ.

-ഗോപിക
9thF

ഞാനൊരു കൊലയാളി
ആവുകയാണോ

ശൂന്യമായ തീർന്നുവോ
പയപ്പുവിരിഞ്ഞ
പ്രകൃതി തൻ മടിത്തട്ടിൽ
ഞാൻ നടന്നു

പെട്ടെന്നുതാ അകലെയെങ്ങോ
ചുവപ്പ് പരക്കുന്നു
ചെമ്പരത്തി പുഞ്ചിരി തൂകുന്നു
ഓടിയെത്തുന്നു ഞാൻ

അതിൻ ഭംഗിയിൽമയങ്ങി ഞാൻ
ആക്രാന്ത ദാവേന
പറിക്കാൻ പോവുമ്പോഴാണ്
ഉള്ളിലെവിടെയോ വേദനയുദിച്ചത്
ഞാനൊരു കൊലയാളി ആവുകയാണോ

ഫാത്തിമ എസ് എം
10 E

ഓർമ്മകൾ

മിഴികളോ മൗനമായി പെയ്തിറങ്ങി
മൊഴിക്കാത്തുനിൽക്കാത്ത എൻ ഓർമ്മകൾ
അരുതെന്നു പറയാൻ പോലുമേ
ഇന്നൊരോർമ്മകൾ മാത്രമെൻ ബാല്യകാലം

മധുരിക്കും ഓർമ്മതൻ ബാല്യമാകാം
എൻ ഹൃദയത്തിൻ കോണിലായ് ബാക്കിനിൽപ്പൂ
വിറയാർന്നിടുനെന്നെൻറ ബാല്യം
ഇന്നതിൽ എനോർമ്മകൾ എൻ സ്വപ്നങ്ങളും

ശിലപോലെയെന്നും ഉറച്ചുനിൽപ്പൂ
നഷ്ടസ്വപ്നമായ് കടന്നുവരുമിനി
നിറുയില്ലാഞ്ഞൊരീ രാത്രികളിൽ.

പറയാൻ ഒരുപിടി വാക്കുകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും
എൻ ചാരത്തു ഓർമ്മകൾ വന്നിടുമ്പോൾ
കഴിയില്ല ഇന്നെനി ഓർമ്മകൾ മാത്രം
പൊട്ടിത്തെറിച്ചൊരാ കനവുകളിൽ.

സയന.ടി.കെ

9E

ഓർമ്മകൾ ചിലമ്പിട്ടനാളിൽ

ഓർമ്മകൾ മറക്കുന്ന നാളിൽ ഞാൻ
ഓർത്തെടുക്കുന്നെന്ന് ബാല്യം
ഓർമ്മകൾ ചിലമ്പിട്ട നാളിൽ
ഞാൻ ഓടിക്കളിക്കുന്നനേരം

പൂങ്കാറ്റു വീശും നാളുകൾ
മാമ്പൂവുണ്ണും നിമിഷങ്ങളിൽ
അക്ഷരം മൊട്ടിട്ട നാളുതേടി ഞാൻ
പാറിപ്പറക്കുന്ന ബാല്യ കാലം

മണ്ണപ്പം ചുട്ടു കളിക്കുന്ന കാലം
ഞാനിന്നുമോർക്കുന്നെന്ന് ബാല്യ കാലം
ഓലത്തുമ്പത്തു ചാടിക്കളിക്കും
ഓമന നേരം എന്റെ ബാല്യം

ഇന്നെല്ലാം മാറി മറിഞ്ഞെങ്കിലും
എൻ ഓർമ്മകൾ എന്നിൽ അലിഞ്ഞിടുന്നു
ഇന്നു ഞാൻ മരണത്തിൻ തുമ്പിലായി
നാളെ ഞാൻ മണ്ണിലലിഞ്ഞു പോകും
എങ്കിലുമെന്ന് ബാല്യകാലം ഞാൻ
മണ്ണിനടിയിൽ ഒളിച്ചുവെക്കും

ദേവപ്രിയ.കെ
9 E

തിരിച്ചറിവ്

ഒരു ദിവസം ഞാനും എന്റെ അനിയത്തിയും വീട്ടുമുറ്റത്ത് കളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. സന്ധ്യയായി അകത്തേക്കുകേറി വാ ഗേറ്റിനുപുറത്തേക്ക് പോകരുത്, നാട്ടിൽ നിറയെ പിളേളരുപിടുത്തക്കാരുള്ളതാ, അമ്മ അങ്ങനെ പലതും അടുക്കളയിൽ നിന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോഴാണ് ഞാനാക്കാര്യം ശ്രദ്ധിച്ചത് കുറേ കാക്കകൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് വട്ടംചുറ്റി പറക്കുന്നു. അനയത്തിയെ ഗേറ്റിനുള്ളിൽ നിർത്തി ഞാൻ പതുക്കെ പുറത്തു കടന്നു, നോക്കുമ്പോഴതാ ഒരു നായക്കുട്ടി റോഡരികിൽ അതിന്റെ മുഖം ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് കുപ്പിയിൽ കുടുങ്ങി പോയിരിക്കുന്നു. അത് വല്ലാതെ പേടിച്ച് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും ഓടുന്നുണ്ട്. അതു കണ്ടപ്പോൾ എനിക്ക് ചിരിവന്നു. അത്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നായക്കുട്ടി ഏതോ വീട്ടുവളപ്പിലേക്ക് ഓടിക്കയറി ഒപ്പം കാക്കക്കൂട്ടവും.

നേരം രാത്രിയായി, എല്ലാ ദിവസവും രാത്രി ഭക്ഷണം കഴിഞ്ഞാൽ ഞങ്ങളെല്ലാവരും ഒന്നിച്ചിരുന്ന് വിശേഷങ്ങൾ പറയുന്ന പതിവുണ്ട്. അന്ന് രാത്രി ഞാൻ നായക്കുട്ടിയുടെ കാര്യം അച്ഛനോടും അമ്മയോടും പറഞ്ഞു. അവരുടെ സംസാരത്തിൽ നിന്നാണ് അതിന്റെ കാര്യഗൗരവം എനിക്ക് മനസ്സിലായത്. പ്ലാസ്റ്റിക് അലക്ഷ്യമായി വലിച്ചെറിയുന്നതിന്റെ ദുഷ്ടഫലങ്ങൾ അവർ പറഞ്ഞുതന്നു. കൂടെ ആ നായയുടെ കഷ്ടസ്ഥിതിയും അന്ന് രാത്രി എനിക്ക് ഉറങ്ങാനേ പറ്റിയില്ല. നായക്കുട്ടിക്ക് വിശക്കുന്നുണ്ടാകില്ലേ, അതിന് ഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ കഴിയില്ലല്ലോ, ശ്വാസം മുട്ടുന്നുണ്ടാകുന്നില്ലേ, നായക്കുട്ടി മരിച്ചു പോകുമോ, ഇതോക്കെയായിരുന്നു എന്റെ ചിന്ത.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ ഞാനെഴുന്നേറ്റ് നായക്കുട്ടിയെ തിരഞ്ഞെങ്കിലും കണ്ടെത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നായക്കുട്ടിയെ വീണ്ടും കണ്ടു. റോഡരികിൽ നായക്കുട്ടി തളർന്നിരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ആരെക്കൊണ്ടോ നായയുടെ മുഖത്തെ കുപ്പി അഴിക്കാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും നായകുതറി മാറിയതിനാൽ അഴിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നായക്കുട്ടിയുടെ അവസ്ഥ എന്നെ വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചു. ആരും കാണാതെ ഞാൻ കരഞ്ഞു.

പിറ്റേന്ന് രാവിലെ നോക്കുമ്പോൾ നായ തീരെ അവശനായി കാണപ്പെട്ടു. നാട്ടുകാർ അടുത്തേക്കു വരുമ്പോൾ അതിന് അനങ്ങാൻ പോലും വയ്യാതായി. നല്ലവരായ ചേട്ടന്മാർ അതിനെ പിടിച്ച് മുഖത്തെ കുപ്പി എടുത്തു മാറ്റി. അതിനു ശേഷം നായക്കുട്ടിയെ അടുത്തുള്ള ചെസ്സിലേക്ക് മാറ്റി. അതിന് വെള്ളവും ഭക്ഷണവും നൽകി. നായക്കുട്ടി ആർത്തിയോടെ കഴിച്ചുതുടങ്ങി. എനിക്ക് സന്തോഷമായി. രണ്ട് ദിവസത്തിനുള്ളിൽ നായക്കുട്ടി ഉശാനായി. അത് വേഗത്തിൽ ഓടാനും മറ്റ് നായകളോട് ചേർന്ന് കളിക്കാനും തുടങ്ങി.

ഈ സംഭവം എന്നെ പ്ലാസ്സക്ക് അലക്ഷ്യമായി വലിച്ചെറിയുന്നതിന്റെ ഭൂഷ്യഫലങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കിത്തരാൻ സഹായിച്ചു. അതിനുശേഷം ഞാനൊരു മിറായിക്കടലാസുപോലും തോന്നിയപോലെ വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടില്ല. എന്റെ ഈ കൊച്ചു കഥയിലൂടെ എനിക്ക് പറയാൻ ഉള്ളത് എന്നെ പോലെ എന്റെ കൂട്ടുകാരും പ്ലാസ്സിക്ക് ശ്രദ്ധയോടെ മാത്രം കൈകാര്യം ചെയ്യണം എന്നാണ്. നമ്മുടെ അശ്രദ്ധ മറ്റു പല അപകടങ്ങൾക്കും നമ്മളറിയാതെ കാരണമാകുന്നുമെന്നും അറിയുക.

ഇന്ദിരാ എസ് വിനു

7 B

ഒരു യാത്രികൻ

നറു നിലാവുപോൽ
പൂഞ്ചിരി പൊഴിപ്പെട്ടുന്റെ
യരികിലാരോ വന്നിരുന്നു.
ഊന്നുവടി ഭൂരവെച്ചെന്റെ -
കൈയിലെ പൂസ്സുകൾ മെല്ലെ -
തുറന്നു.

എന്റെ സത്യാന്വേഷണ -
പരീക്ഷണങ്ങളിൽ നോക്കി -
വേദനയോടെനോട് ചൊല്ലി -
യിതല്ല ഞാൻ കണ്ട സ്വപ്നം -
വഴിയേനെ നടന്നു തളർന്നു.....
കണ്ട കാഴ്ചകൾ മുൾമുന
പോലെയെന്റെയുള്ളിൽ
ചോരതുള്ളികൾ പടർത്തുന്നു.

എന്റെ സ്വപ്ന നാടെവിടെ
ഞാൻ കണ്ടയെന്റെ നാടെവിടെ
ഒരുമ യെവിടെ മതേതരത്വമെവിടെ
സത്യവുമഹിംസയുമെവിടെ
മറുകവിളടിവാങ്ങി
ജയിലിലുറങ്ങി.
നാടുന്നീളെ നിയമലംഘനങ്ങൾനടത്തി
യെന്തിനായ വെടിയുണ്ട യേറ്റുവാങ്ങി.....

ഹേ മഹാത്മാവേ.....
കരയരുതെങ്ങിനാ.....
ഞങ്ങൾ പടുത്തുയർത്താം..
അങ്ങ് കണ്ട സ്വപ്നങ്ങൾ.....

അദ്വൈത് . എസ് . പവിത്രൻ
9 F

തിരികെ പോകുമോ

ആളുകളൊഴിയുന്നു
നോവുകളിലിയാതെ
നീറുന്ന നെഞ്ചകവുമായ്
നോക്കുന്നു ഞാൻ വെറുതെ,
തെക്കേ പറമ്പിലായ്
അഗ്നിനാളങ്ങൾ വിഴുങ്ങുന്നു
എന്റെ ലോകം എരിഞ്ഞടങ്ങുന്നു.
വെറുതെയെങ്കിലും ഞാൻ
കൊതിക്കുന്നു
കാലമേ നീ പോകുമോ തിരികെ
എൻ നോവുകൾ മായുവാൻ
എന്നമ്മയോടൊത്തുള്ള നാളിലേക്കായ്

-അഹല്യ.സി

10th E

യുദ്ധം ലോക ദുരന്തം

എവിടെന്നിന്നോ പ്രതിധ്വനിക്കുന്നു
ആരുടെയോ ദുരിത വേദന
എങ്ങോ നടത്തിയ യുദ്ധം
എന്നോ നടത്തിയ യുദ്ധം

ആ യുദ്ധതീക്ഷണത ഇന്നും
അനുഭവിക്കുന്നു ഒരു ജനത മുഴുവനും
ഇനിയും അനുഭവിക്കും
മറുതലമുറകളും.....

എന്തിനാണീ യുദ്ധം
എന്തിനു പോരടിക്കുന്നു നമ്മൾ
ഒരായിരം ജനതയെ ക്രൂരമായ കൊന്നൊടുക്കുവാനോ....

വീടുകൾ ഫാളാറ്റുകൾ ബിൽഡിങ്ങുകൾ
സർവവും ഒരുനിമിഷത്താൽ
എരിഞ്ഞു തീരുന്നിതാ....
കൈയ്യില്ല കാലില്ല മരിച്ചു വീഴുന്നു

യുദ്ധ ഭൂമിപോൽ ശൂന്യമായ് മാറുന്നു
നിലവിലിരിക്കുന്നു ഇല്ല ജീവനുവേണ്ടി
തകർന്നു വീഴുന്നു ഒരായിരം
കുടുംബ ജീവിതങ്ങൾ

എവിടെ നിന്നോ പ്രതിധ്വനിക്കേകുന്നു
ജീവനായ് കേഴുന്ന സ്വരങ്ങൾ

ദേവപ്രിയ.കെ
9E

